

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

Věra Macounová

GYMNÁZIUM DR. KARLA POLESNÉHO ZNOJMO

Tým 4.A: Ellen Pavlíčková, Ivana Šarounová, Madlen Krulová, Alena Medunová, Michaela Staňková

Ivana: Věra Macounová se narodila 4. července 1955 ve vesnici Nové Hrady ve východních Čechách. V domě bydlela se svými rodiči, dvěma sourozenci a babičkami.

R07_005 3:15-3:54

Věra M.: *Moje maminka byla původně učitelka a jak byla na mateřské se mnou, tak že pak už se nevrátila do školství, protože měli za úkol ti kantoři tam chodit po vesnici a přesvědčovat lidi, aby vstoupili do JZD. Takže to ona nechtěla.*

Míša: Komunisté rodině zabavili i krejčovskou dílnu a hospodu, kterou vlastnila babička.

Rodiče se poté živili jako účetní. Paní Věra nastoupila na Střední zdravotnickou školu v Pardubicích. Zde našla dvě životní lásky – manžela Emanu a Sokol. Sokol a práce s dětmi se staly jejím celoživotním posláním.

R07_005 10:10-11:56

Věra M.: *My jsme tam akorát cvičili si jen tak, sami pro sebe. V pátek vždycky odpoledne, když jsme přijeli z těch škol, tak jsme tam cvičili, ale zas to nebylo jako Sokol. A to byla taková tělocvičnicka na faře, taková malá, tam byl teda provaz tam byl na šplhání, tyč vůbec jsem neznala, koza, kůň a bradla a asi 2 žíněny. A my když jsme chtěli přeskokovat přes kozu, tak jsme se museli rozbíhat ze dvora, ale bylo to prima. Ale mě to fakt bavilo, hlavně na těch bradlech. No a potom když jsem přišla do Pardubic na střední školu, tak tam jsem šla cvičit do Sokola, hnedka v těch 15. No, ale bylo to furt za komunistů, v 70. roce. Ale ty lidi co tam byli, ti tomu byli oddaní, ti ty cvičitelé ty vedoucí ty byli ti někteří starší, co ten Sokol ještě pamatovali. A všichni se říkalo, že se jde cvičit do Sokola.*

Alena: Po svatbě se s manželem odstěhovala do Znojma, kde dostala umístěnku v kojeneckém ústavu. I tam okamžitě nastoupila do Sokola.

Madlen: Také ve Znojmě se paní Věra dostala do konfrontace s režimem při podpisu anticharty.

R07_005 31:40-32:10

Věra M.: *Když jsme měli podepisovat něco v práci jo, v tom kojeňáku, sem byla proti tý Chartě 77, ale nikdo nevěděl, co to je. Jo to komunisti vám dali papír, tady se musíte pod to podepsat. A já říkám no, ale jako proti čemu...No to se nestarejte, prostě podepsat.*

Ellen: Po revoluci paní Věra prožívala znovuoobnovení tradice Sokola a dodnes aktivně pracuje s dětmi.

R07_005 52:40 – 53:46

Věra M.: *No a to motto....Jak Masaryk říkal tu drobnou práci, fakt jo k tomu mám asi buňky tak to mám dělat. Rozdávat hlavně mezi ty děti, protože já jsem na úrovni dětí, já se mezi nima ztrácím i fyzicky žejo, když se někdo nekouká na vrásky. Ale i mentálně možná, protože já tak nějak se cítím s nima dobře líp málem než s dospělýma, rozumím si s nima. Mám asi nějakou představivost, hravou, takovou jako mají oni. Fakt si s nima vyhraju sama.*